A°. 1843. N°. 50.

DONDERDAG DEN 22sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van belanghebbende, dat de Brievenmaal voor het Eiland *Curaçao* bestemd, dewelke per Z. M. Brik *VENUS*, Kapt. Luit. ter Zee F. A. JOHR, zal verzonden worden, op Zondag den 25sten dezer, des voormiddags ten *twaalf* uren zal worden gesloten.

Paramaribo den 21 Junij 1843.

De Post Beambte,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck, van Amsterdam; hebbende 45 dagen reis.

Den 21sten, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 25sten April ll., het Schip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter. — Den 26sten, het Schip de drie Gebroeders, Kapt. H. J. Hubert. — Beide van hier — Den 30sten, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, van Nickerie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 3 Mei 1843.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 1 *Mei.*

Gisteren hebben HH. MM. en gevolg, alvorens zich naar den Zoölogischen tuin te begeven, een bezoek afgelegd bij den Heer N. Pieneman, den waardigen zoon van onzen beroemden J. W. Pieneman, en in deszelfs atelier de fraaije Schilderij, voorstellende *de Inhuldiging des Konings in de Nieuwe Kerk*, welke thans bijna voltooid is, met bijzondere belangstelling bezigtigd.

Dit voortbrengsel van het penseel van dezen nog jeugdigen kunstenaar is die onderscheiding van onzen kunstlievenden vorst allezins waardig. Reeds aanvankelijk had de Heer Pieneman met de schets dezer voorstelling grooten lof mogten inoogsten, en thans is het oordeel van alle hooge personen en kunstkenners eenstemmig over de uitstekende wijze, waarop dit historische kunstgewrocht is uitgewerkt. Men bewondert inderdaad hoe het mogelijk is geweest om op zulk een klein bestek als het doek aanbiedt, zooveel partij te kunnen trekken van het geheel, dat in al deszelfs deelen, bijzonder de ruimte en toon in de kerk, zoo meesterlijk behandeld is; en dat, wat groepering, het doelmatige licht en bruin betreft (om niet te spreken van de menigte daarin voorkomende *gelijkende* portretten, als een geheel nieuw product moet beschouwd worden. Het penseel van den Heer N. Pieneman vertoont ons hier eene zeer nieuwe wijze van stoute helderheid en volkomene *waarheid*, waarmede hij onze Nederlandsche schilderschool en de natie eer aan doet.

— Met primo Mei zullen in dienst gesteld worden Zr. Ms. brik de Pijl, van 14 stukken, kommandant luit. ter zee 1e. kl. A. J. Voet, en met 15 Mei Zr. Ms. korvet Boreas, komm. kapt luit. ter zee J. Jolly. Zr. Ms. brik Lynx, van 18 stukken, komm. kapt. luit. ter zee D. J. baron van Rengers, 1e. offic. luit. Fabius. Zr. Ms. brik de Haay, van 18 stukken, komm. kapt. luit. S. J. grave van Limburg Stirum.

Naar men verneemt, zullen met den 1sten Mei aanstaande Zr. Ms. wachtschepen de Sambre, Schelde en Maas uit de havens van het Nieuwe Diep, Helvoetsluis en Vlissingen vertrekken, om de dienst op de reede te verrigten, en zullen misschien later een kruistogt in de Noordzee ondernemen. Ook zal den 10den Mei, Zr. Ms. instructie vaartuig Urania een kruistogt in de Zuiderzee ondernemen. De Heer Dieffenbach, officier van gezondheid 2de kl. aan het instituut te Medemblik, is gedurende dien kruistogt op de Urania geplaatst; terwijl de officier van gezondheid H. de Roos, van het fregat de Sambre, hem aan het instituut zal vervangen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN 22 *April.*

Het stoffelijk overschot van Z. K. H. den Hertog van Sussex zal in het koninklijke Mausoleum in de St. Georgskapel te Windsor bijgezet worden. Het laatste lid der koninklijke familie, hier begraven was de Prinses Augusta, overleden in 1840. Het lijk zal op het paleis van Kensington of op het kasteel van Windsor in parade gelegd worden, en zijne begrafenis met de meeste plegtigheid plaats hebben.

De Heer Dedel, Nederlandsch gezant aan ons hof, heeft Donderdag de hoofdstad verlaten om zich naar Strathfield-saye, het landgoed van den Hertog van Wellington, te begeven, ten einde den doorluchtigen Hertog een bezoek te komen brengen.

De ontdekking van den Engelschman Henson, om door de lucht te reizen, verwekt buitengewoon opzien en het ontbreekt niet aan lieden, die gelooven, dat de dag nadert waarop een ieder, om zich op weg te begeven, niet meer zijne laarzen, maar zijne vlengels zal aantrekken. Het opmerkelijkste is, dat geleerden zich in menigte vertoonen om de voorkeur aan zich toe te kennen, alsof zij de eerste waren, die de uitvinding gedaan hadden; naar hun zeggen hebben zij de vliegmanier 20 jaren voor den Heer Henson uitgevonden. Men verhaalt, dat met dit luchttuig reeds eene proef in Schotland is genomen en dat dezelve bijna is gelukt. Eene half gelukte proef is niet genoeg.

Er zijn wederom brieven uit New-York ontvangen, doch slechts van eenen dag latere dagteekening dan de vroeger door de Caledonia aangebragte. De geldmarkt te New-York vertoonde geene verandering. Den 1sten dezer maand was de handel in effecten buitengemeen levendig geweest, doch zonder verandering in de prijzen te hebben te weeg gebragt. In de goederenmarkt is niets van eenig gewigt voorgevallen.

— Volgens den *Morning Herald* kan men uit de goede overeenstemming, welke tegenwoordig tusschen den regent en den Infant Fr. de Paula bestaat, de gevolgtrekking maken, dat tusschen den oudsten zoon van den laatsten en de jonge Koningin waarschijnlijk een huwelijk tot stand zal komen. Uit alles heeft men kunnen opmaken, dat het Spaansche volk geenen vreemdeling op den troon zal laten zetelen. Men weet, dat een huwelijk met eenen vreemdeling eene bron van onophoudelijk wantrouwen onder de overige mogendheden van Europa zoude wezen, die, hoewel huiverig zijnde om zich in de aangelegenheden van Spanje te mengen, echter met geen onverschillig oog de voorvallen in Spanje kunnen aanzien. Dien ten gevolge kan men zeggen, dat de koningin Isabella gedwongen zal worden om te kiezen tusschen den zoon van Don Carlos en dien van Fr. de Paula. Eene huwelijksvereeniging met den eersten is genoegzaam onmogelijk, dewijl zij niet zoude stroken met de oogmerken van Engeland en Frankrijk, noch met de beginselen van hetgeen men de Spaansche revolutie van 1833 kan noemen. Een huwelijk met den anderen infant, daarentegen, zoude alle buitenlandsche bezorgdheid doen verdwijnen en beantwoorden aan den wensch der natie, die gelooft, dat de wedergeboorte van Spanje aan het tegenwoordige stelsel is verbonden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 *April.*

Rossini wordt eerstdaags te Parijs verwacht. De beroemde Maestro, door eene zware ziekte aangetast, komt, zegt men, de voornaamste geneesheeren der hoofdstad raadplegen.

Een alhier ontvangen particuliere brief uit Haïti verzekert, dat de door het vertrek van den Heer Boijer open gevallen betrekking van president vervuld zal worden door den Heer Paul, een man van zwart ras.

In de fashionabele kringen te Parijs is thans eene nieuwe soort van soirées in zwang, en wel MAGNETISCHE SOIRÉES. Men heeft Ronconi, Lablache, enz. overgenoeg gehoord; men heeft treurspelen van vijf bedrijven en gedenkschriften van 1789 tot 1843 voorgelezen, men heeft Turken en Bedouinen uitgenoodigd — van alles wat het nieuwtje af, maar men leeft in Parijs in een land van vooruitgang. Men presenteert thans geene thee meer, maar een mensch, het liefst een aardig, interessant meisje; een magnetiseur neemt de honneurs waar en brengt het aangeboden voorwerp in een somnambulen toestand. Nu doet ieder vragen, b. v, waar de komeet van daan gekomen is, men presenteert kleine meisjes rond, waarmede men der slapende ligte wonden in den arm toebrengt, om zich van hare gevoelloosheid te overtuigen. Sommige dames vallen op het zien van bloed flaauw; de heeren ijlen met flacons te hulp; de magnetiseur doceert; de ongeloovigen spotten, en de hoogste zelfsvoldoening blinkt op het gelaat van de vrouw des huizes, over het schitterend resultaat van hare magnetische soiree.

— Sedert eenige dagen waren geruchten in omloop, volgens welke aan prins Lodewijk Bonaparte amnestie zou worden verleend. Genoemde prins heeft in die geruchten aanleiding gevonden om te verklaren, dat hij liever gevangen op Franschen grond dan vrij buitenlands wilde zijn.

— De brieven uit Algiers van den 20sten April melden, dat de generaal Bugeaud te Blidah is aangekomen; en dat de bezetting van Medeah den 17den, onder bevel van den hertog van Aumale, in de rigting van

Titery is uitgetrokken. De generaal Bugeaud had het bevel over de voorjaars expeditie aanvaard.

Uit Oron wordt gemeld, dat de generaal Bedeau, met eene afdeeling van 1000 man, eenen togt heeft ondernomen, ten einde schatting in te vorderen, ten zuidwesten van Tlemcen. Bij die gelegenheid is hij door eene menigte bergbewoners, onderdanen van Marocco, omringd geworden, die zich in den beginne voordeden, als door loutere nieuwsgierigheid gedreven, doch die weldra eene vijandige houding aannamen, en met de meeste heftigheid op de achterhoede de Franschen aanvielen. Deze waren gelukkig op hunne hoede en hebben de Mooren krachtdadig afgeslagen, doch niet zonder eenig verlies. Het zijn de aanhangers van Abd-el-Kader, welke als de aanleidende oorzaken tot deze trouwloosheid moeten worden aangemerkt. De generaal Bedeau heeft den maroccaanschen Kaïd ter verantwoording geroepen. Deze heeft zich zoo goed mogelijk verdedigd en het gebeurde aan misverstand willen toegeschreven hebben. Het voorval is intusschen niet zonder gewigt, en levert een nieuw bewijs op van den weinigen staat, dien de Franschen op de goede gezindheid der Maroccanen kunnen maken.

DUITSCHE POST.

TURKSCHE GRENZEN, 14 *April.*

De te Konstantinopel in het Fransch verschijnende courant ergert zich wegens de blaam, die eenige Duitsche dagbladen in den laatsten tijd wegens het wurgen van het kind der Sultana Saliha hebben doen hooren; die courant waagt het echter niet melding te maken van de later bekend gewordene omstandigheid, dat de sedert overledene troostelooze moeder in hare billijke verontwaardiging wegens die afschuwelijke daad, op haar doodbed nog haren broeder gevloekt en volstandig geweigerd heeft hem bij zich te ontvangen, ofschoon hij daarom dringend had verzocht.

VAN DEN RIJN, 21 *April*

Het berigt, dat een groot aantal Duitsche hooge adellijken een actien-kapitaal te zamen geschoten heeft, om in Texas aanzienlijke land-eigendommen aan te koopen, is volkomen bevestigd. Er zijn 24 vorsten en hooge adellijke personen, onder anderen den Hertog van Nassau, de vorst van Leiningen, die dit groote plan reeds ten deele hebben in volvoering gebragt. De beide gevolmagtigden, die den koop met den president der republiek Texas gesloten hebben, zijn naar Europa op reis. Wordt eenmaal de eerste proeve door gunstige gevolgen bekroond, dan zal het ontwerp eene zeer groote uitbreiding verkrijgen.

In een der Belgische bladen leest men het volgende:

Een duel van een nieuw soort heeft in den Amerikaanschen staat *Missouri* plaats gehad. Twee directeurs van twee tegen elkander concurrerende kompagnieschappen van ijzeren spoorwegen in dat land, onderling verschil gekregen hebbende over de kracht hunner stoommachines, zeide de een tegen den ander, dat het mecaniek van diens machines niets waard was. De hierover beleedigde deed het voorstel, om zijn stoom-machine tegen dat zijner tegenpartij op een spoorweg te doen aanrijden, als wanneer door de gevolgen van den schok zou uitgemaakt worden wiens werktuig het deugdelijkst was. Daar de beide partijen vaders van familien waren, trachteden sommigen het gouvernement te doen tusschen beide komen, om een onvermijdelijk ongeluk te verhoeden, maar het bestuur, ongetwijfeld nog wat woest van aard in plaats van zich tegen de zaak te verzetten, vond het denkbeeld voortreffelijk, en vergunde dat dezelve voortgang had.

Den 15den Maart bestegen beide personen alleen hunne wederzijdsche stoommachines, weigerende verscheidene ingenieurs en mechanisten, die mede van de partij wilden zijn, op den wagen toe te laten; de stoom werd tot de hoogste kracht opgevoerd; zij gingen van twee verschillende punten af, op een afstand van twee engelsche mijlen van elkander gelegen, terwijl eene aanzienlijke menigte nieuwsgierigen, door het gerucht van dit zonderling duel uitgelokt, langs den weg stond. Weldra bonsden de beide locomotieven, waarop de twee mededingers stonden, tegen elkander aan! . . . . . De eene machine ging over de andere heen, en hiermede is genoeg gezegd. Men vond het hoofd en een der beenen van een der mededingers, den heer Williamson, weder; al het overige van zijn ligchaam en de locomotieve waren totaal verbrijzeld geworden! De overwinnaar was er heel huids afgekomen.

Het bovenbedoeld blad zegt dit berigt van een geloofwaardig persoon te hebben, doch durft nogthans voor de waarheid niet geheel instaan.

Aan het Hof van *Napoleon*, 1810.

(VAN *VARNHAGEN VON ENSE.*)

(*Vervolg en slot van No. 49.*)

Na de verwijdering des keizers ademde ieder weder ruim, als bevrijd en verlost van een zwaren last. Allengs werd het gezelschap ook weder luidluchtig en geraakte spoedig weder in de rumoerige verwarring welke in den beginne had geheerscht. In 't bijzonder gaven de fransche hovelingen zich moeite om hunne bevreesde en verschrokkene houding van het vorig oogenblik door plotselinge vrolijkheid te verloochenen en nog op de trappen die wij afgingen, barstte men uit in overluid gelach en schertsen over den loop der audientie, waarvan de waardigheid en de schrik hier reeds geheel verdwenen waren.

De persoonlijke tegenwoordigheid van Napoleon werkte tooverachtig en veelvermogend, overal waar hij werkelijk zelf was aan het hoofd der troepen in het veld, wanneer hij zijne krijgsbeschikkingen nam, zijne bevelen deed uitgaan. Wilde hij echter met iets blinken dat hem niet eigen was, zocht hij indruk te maken, zich te doen gelden op een gebied dat hem vreemd was, dan gaf hij zich al te zeer aan de ergste misslagen bloot, en verbaasde slechts eenige nieuwelingen en zwakhoofden. De herinnering aan hem en zijn in den geest der na hem levenden nieuw gevormd beeld, hebben meer bewondering voor hem opgewekt dan zijne tegenwoordigheid kan te weeg brengen. Het komt ongeloofelijk voor, en toch is het stellig waar, dat te Parijs, niettegenstaande al de bewondering en de vrees die de keizer inboezemde, noch onder het volk, noch in de hoogere klassen, het minst bij de lieden die hem het naast omgeven, eene eigenlijke vereering voor hem, eene meening als ware hij een hooger wezen, bestond; voor zoover de Franschen hem groot erkenden te zijn, hielden zij hem slechts groot in datgene waartoe zij vermeenden allen te hebben medegewerkt; zij zagen in hem geene bijzondere eigenaardige eigenschappen, maar slechts de algemeene en gewone in eene buitengewone maat.

Tot eer van de toenmaals in Parijs zeer talrijke Duitschers moet ik zeggen, dat weinigen van hen door den glans van Napoleon verblind werden, en zijne gunst of ongenade hooger achteden dan er naar de uiterlijke werking aan moest gehecht worden. Mijne jongere vrienden, deels uit haat tegen den onderdrukker des vaderlands vervuld, deels onverschillig omtrent betrekkingen, waarin zij zich niet konden plaatsen of ze konden bevatten, schertsten, slechts over het voorregt dat ik het keizerlijk hof bezocht en benijdden mij niet. In 't bijzonder was er geen onder mijne vele oostenrijksche kennissen, die zich door den schijn van het tegenwoordig oogenblik liet benevelen. De in dit opzigt eenstemmig denkenden, hadden zelfs onder de oogen van den magtigen gebieder, zich door eenen gemeenschappelijken ring, waarvan de inwendige teekenen de bedeeling aanduidden, tot de bekentenis vereenigd, dat zij de door Napoleon daargestelde reuzenmagt onder de oogen zagen, zonder zich voor haar te buigen, noch voor haar te verbreken.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.